

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΜΗΤΣΑΚΗΣ

την λατρείαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε νὰ μὴ θέλῃ νὰ πιστεύῃ, ὅτι τὸ ἡμέτερον κράτος δὲν εἶνε τὸ ἰσχυρότερον τῆς Εὐρώπης. Οἱ πρόξενοι τῶν ἄλλων Δυναμειῶν κατ' οὐδὲν ἰσχυρον καὶ τὰς διαφόρους αὐτῶν ὑποθέσεις ἔλυον κατὰ τὰς θελήσεις τοῦ Δημοσθένους Μητσακῆ, ἱερεῖς Ἀβυσσινοὶ ἐστάλησαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἵνα ἐπισκεφθῶσι τὴν ἡμετέραν χώραν, δῶρα ἀπέστειλεν ὁ Βασιλεὺς Ἰωάννης πρὸς τὸν Βασιλέα ἡμῶν, ἐξ Ἑλλάδος ἐζητήθη ἰατρός διὰ τὸν Βασιλέα τῆς Ἀβυσσινίας, ἐξ Ἑλλάδος ἐζητήθη γεωπόνος καὶ τέλος χάρις εἰς τὸν ἀποθιώσαντα Μητσακῆν ἡ Ἑλλάς ὑπὸ τοῦ Ἀβυσινοῦ μονάρχου ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ πρότυπον τοῦ κόσμου Βασιλείον.

Διὰ λόγους πολιτικούς, τοὺς ὁποίους ὁ χώρος τοῦ ἡμετέρου φύλλου δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα, ὁ πρό-

ξενος ἡμῶν ἠναγκάσθη ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς Ἀβυσσινίας, ὑποπεσὼν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Μονάρχου ἐκείνου, ἀλλὰ τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι ὁ Δημοσθένης Μητσακῆς δὲν συνέδεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὰ τῆς χώρας ἐκείνης, δὲν ἔπρεπε δὲ νὰ ἐμποδισθῇ καὶ ἡμᾶς, ὅπως δημοσιεύσωμεν τὴν ἀνωτέρω αὐτοῦ εἰκόνα μετὰ τὴν περιέργον στολὴν του, ἐκπληροῦντες καθήκον πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πρώτου ἐν Ἀβυσσινίᾳ προξένου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνοστῶν ἡμῶν.

